

Protokół

76. posiedzenia I. sesji IX. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 7. lutego 1910.

Początek o godzinie 10-ej miut 40. przedpołud.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. St. hr. Badeni.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Stanisław Henryk hr. Badeni, Jan Wasung, Zacharyasz Skwarko.

Obecných posłów 124.

Ze strony Rządu: c. k. Namiestnik J. E. dr. Michał Bobrzyński, i c. k. Radea Namiestnictwa Stanisław Grodzicki.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół 74 posiedzenia uważa za przyjęty gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół 75 posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejścia.

Sekretarz p. St. II. hr. Badeni odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 7. lutego 1910 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Wydziałowi krajowemu L. s. 5947, 5953, 5954.

Komisji szkolnej L. s. 5946, 5955.

Komisji gosp. kraj. L. s. 5948, 5950.

Komisji reformy wyborczej L. s. 5949.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacji.

Sekretarze p. p. St. II. hr. Badeni a następnie Skwarko odczytują zgłoszone wnioski i interpelacje, które opiewają:

W n i o s e k.

posła A. Krężła i tow. w przedmiocie obłożenia przez c. k. Rząd wyłącznościami górnictwami terenów kryjących skarby podziemne w Galicyi.

Wysoki Sejmie!

Z uwagi, że w kraju naszym zagraniczni przemysłowcy obłożyli już tak zwanymi wyłącznościami górnictwami rozległe tereny kryjące we wnętrzu swym skarby podziemne, zabezpieczając się tym sposobem na przyszłość co do wyłącznego prawa wydobywania skarbów tych i wydobywania z tego źródła olbrzymich korzyści z niezmiernie wielką szkodą dla naszego kraju i jego ludności — i ażeby zapobiedz dalszemu obkładaniu przez obcych temi wyłącznościami

podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby obłożył wyłącznościami górnictwami wszyst-

kie tereny kryjące skarby podziemne w Galicyi.

Wnioskodawca:
Krężel.

Ptak, Skołyszewski, Wasung, Bojko, Styła, Żardecki, Myjak, Bis, Jampolski, Jedynak, Kędzior, Cipser, Cieluch, Witos, Stefczyk, Szwed.

Interpelacya do c. k. Komisarza Rządowego

w sprawie zaniechania wysyłania wozów kolejowych osobowych idących wprost ze Lwowa przez Stanisławów do Czortkowa.

Przez całe lato kursowały wozy osobowe wprost ze Lwowa do Czortkowa, bez przesiadania w Stanisławowie. Z nastaniem zimy takie wozy już nie kursują i publiczność musi się w Stanisławowie przesiadać, co oczywiście połączone jest z wielkimi niedogodnościami, szczególnie w nocej porze. Liczne a słuszne narzekania w tej mierze dają się słyszeć tych, którzy muszą odbyć podróż.

Wobec tego podpisani zapytują c. k. Rząd:

1) Czy wiadomo jest c. k. Rządowi, że stanisławowska dyrekeya kolei państwowej zniósła w sezonie zimowym wozy osobowe, kursujące wprost ze Lwowa do Czortkowa via Stanisławów.

2) Czy skłonnym jest wydać odpowiednie zarządzenie, aby przywrócono napowrót kursowanie tych wozów.

Interpelant:
L. Cieński.

Czarkowski-Golejewski, A. Theodorowicz, Sozański, A. Raciborski, I. Korytowski, Milewski, Krzysztofowicz, W. Krański, Wasung, Laskowski, Abrahamowicz, Piniński, Starzyński, Moysa, Vivien.

Wniosek

posła Winniczuka i towarzyszy w sprawie powiększenia funduszu przeznaczonego na pożyczki, celem udzielania pożyczek bezprocentowych na ogniotrwałe krycie dachów.

Wysoki Sejmie!

W roku 1908 uchwalił Wysoki Sejm kredyt 1½ miliona koron na cele ogniotrwałego krycia dachów. Fikcyj ten rozdzielił Wydział krajowy między powiaty a powiaty rozpożyczyły włościanom uboższym. Obecnie kredyt jest już wyczerpany.

Ustawa budowlana nie pozwala pokrywać dachów słomą, a włościanin, który jest właścicielem 3 lub 4 morgów pola, nie ma kredytu, aby mógł pożyczyć w Banku, lecz musi zaciągnąć dług lichwiarski albo mieszkać pod gołym niebem. W interesie kraju leży, aby wprowadzono w życie przepisy ustawy budowlanej o ogniotrwałem kryciu dachów, przeto stawiam wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Udziela się Wydziałowi krajowemu upoważnienia do utworzenia dalszego kredytu półtora (1½) miliona koron celem udzielania za pośrednictwem Wydziałów i Rad powiatowych pożyczek niezamożnym włościanom na ogniotrwałe krycie domów po wsiach.

Wnioskodawca:
Łazarz Winniczuk.

Sodomora Krysowaty, Dumka, T. Staruch, A. Staruch, Sandulak, Kurowiec, Lewicki, Kiweluk, Makuch, Skwarko, Tracz, Hanczakowski, Oleśnicki.

Wniosek

posła Winniczuka i towarzyszy w sprawie szkód gminy Opryszowce powiat stanisławowski, spowodowanych Bystrzycą.

Wysoki Sejmie!

Obok samej wsi Opryszowce płynie rzeka Bystrzyca nadworniańska i ma odnogę Młynówkę, która płynie przez wieś, miejscami na 7 metrów szeroko i tak głęboko, że trudno przejechać. W roku 1909 Bystrzyca zmieniła częściowo koryto, zabrała we wsi drogę a nawet jeszcze za drogą w jednym miejscu 35 metrów, a w jednym 75 metrów gruntu, tak że włościanie a mianowicie Mikołaj Dawidów, Oleksa Dawidów i Iwan Kuroniak musieli chałupy swe przenosić.

Nadmiar utworzył się stromy wysoki brzeg, tak że przejazd ponad Bystrzycą w tym miejscu jest niemożliwy, ponieważ brzeg każdej chwili zawalić się może. Za młynówką leżą grunta gospodarskie, do których trudno się dostać przez młynówkę, przez co uprawa ich jest bardzo utrudniona.

Opryszowce, wieś uboga, w roku 1909 nawiedził ją grad 3 razy i wszystko zniszczył, gmina a nawet powiat nie są w stanie własnymi siłami naprawić tej szkody i zapobiedz dalszej szkodzie jak również nie są w stanie zbudować mostu na młynówce.

Z tych powodów podpisani wnoszą

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem przyszedł z pomocą gminie Opryszowce przed dalszemi szkodami powodowanemi przez Bystrzycę oraz w celu utworzenia komunikacji przez Młynówkę.

Wnioskodawca:

Lazarz Winniczuk.

Dumka, Makuch, Kiweluk, Krysowaty, Korol, Kurowiec, Lewicki, Oleśnicki, Skwarko, Sodomora, Sandulak, A. Staruch, T. Staruch, Tracz.

Interpelacya

p. Korola i tow. do c. k. komisarza rządowego w sprawie budowy para-

fialnego domu mieszkalnego w Sarnach powiatu Jaworowskiego.

Orzeczeniem z 12. września 1903 l. 17371 zatwierdziło c. k. starostwo w Jaworowie uchwałę komitetu parafialnego w Sarnach, uznającą konieczność budowy domu parafialnego, orzekając, że strony konkurencyjne obowiązane są ponieść kosztą budowy.

Na tej podstawie rozpoczął komitet parafialny budowę mieszkalnego domu parafialnego w jesieni 1903 r., która to budowa została ukończoną dnia 1. lipca 1904 r. i tego dnia dotyczący budynek oddany został do użytku miejscowemu proboszczowi.

Przeciw konkurencyjnemu orzeczeniu c. k. Starostwa w Jaworowie wniosła rekurs właścicielka Sarn Tauba Kleines. Reskryptem z dnia 9. listopada 1904 l. 157.105 zniósło c. k. Namiestnictwo orzeczenie c. k. Starostwa i poleciło przeprowadzić ponowną rozprawę konkurencyjną. W międzyczasie zmienili się właściciele majątku „Sarny”, bo Sarny część I. przeszły na podstawie wyroku sądowego na własność Zofii Łuckiej, a Sarny część II. dostały się w drodze kupna Abrahamowi Wolmanowi.

Nowa rozprawa konkurencyjna odbyła się w c. k. Starostwie w Jaworowie dnia 27. czerwca 1905, na której zapadła uchwała uznająca konieczność budowy parafialnego domu mieszkalnego wszystkimi głosami, przeciw głosowi pełnomocnika Zofii Łuckiej a c. k. Starostwo w Jaworowie uchwalilo d. 28. września 1905 l. 19.107 zatwierdziło dotyczącą uchwałę.

Przeciw temu orzeczeniu wniesiono ze strony patronu Zofii Łuckiej i Abrahama Wolmana rekurs, na którego załatwienie interesowane strony nadermo czekają do dziś dzień.

Mieszkańcy gminy złożyli swe dalki konkurencyjne, a gmina Sarny na po-

krycie reszty kosztów budowy zaciągnęła pożyczkę, na której spłatę nie ma żadnych środków, bo z powodu niezacławienia rekursu patronów przez (5) pięć lat nie można ściągnąć datków konkurencyjnych od miejscowych patronów, przez co odsetki od zaciągniętej na pokrycie kosztów budowy domu parafialnego pożyczki rosną a na pokrycie tychże nie ma żadnych fundusów.

Wobec tego podpisani zapytują:

Czy usprawiedliwi e. k. Rząd zwłokę w zacławieniu rekursu właścicieli majątku Sarny, przeciw konkurencyjnemu orzeczeniu e. k. Starostwa w Jaworowie z dnia 28. września 1905 l. 19.107 ze strony e. k. Namiestnictwa?

Interpelant:
Korol.

Lewicki, Kurowiec, Traez, Skwarko, Sodomora, Saudulak, Winniczuk, Hanczakowski, Krysowaty, Krynicki, Makuch, Kiweluk, Dumka, T. Staruch, A. Staruch.

I n t e r p e l a c y a

p. T. Starucha i tow. do Wysokiego Wydziału krajowego w sprawie gospodarki zwierzchności gminnej w Muszkatówce, powiatu borszczowskiego.

Szarańcza, Turcy, Tatarzy mniej wyrządzili szkód ludziom jak licha i złoczynna gospodarka zwierzchności gminnej w Muszkatówce.

Tamei szkodzili tylko materialnie, a gospodarka zwierzchności w Muszkatówce niszczy także moralnie gminę.

Wójt Wojciech Posyniak, radny Hipolit Witwicki i pisarz Józef Walcharz, który jest zarazem urzędnikiem Wydziału powiatowego w Borszczowie, to egipska plaga ludności Muszkatówki. Wystarczy wspomnieć, że we wsi tej wyrzywa się ściany i kradnie się listy wyborcze, jakby jakie drogocenne rze-

czy, że wszystkie księgi gminne — a specjalnie kasowe poginęły tak, że nawet skradziono księgi kasowe za 1909 r., a wszystko to celem pokrycia nadużyć wspomnianego wójta.

Lecz pominąwszy dawniejszą gospodarkę, dla wyświetlenia sprawy, trzeba naprowadzić kilka przynajmniej faktów z ostatnich czasów i tak:

Pokrywanie nieistniejących wydatków fałszywymi kwitami to rzecz zwyczajna n. p. na ceber, którego Piotr Semezuk nigdy nie sporządzał ani nie brał pieniędzy, wystawili kwit z podpisaniami. — Wartę odbywają wieśniacy po kolei, pomimo, że w budżecie jest na to 120 K. Kto je bierze, o tem wie chyba wójt. — Dla oglądacza jest w budżecie 400 K, ten jednak oglądacz Bazyli Powoźnin powiada, że tych pieniędzy nigdy nie widział i nie brał. — Ani ludzie, którzy jeździli na wiec do powiatu, ani też wyborecy sejmowi centa nie widzieli, pomimo, że w rachunkach zapisano, że dla nich wydano 8 K i 8 K Za jazdę z reklamantami wyjskowymi i furę dla komisarza wpisarza 10 K i 4 K, takich jednak wydatków nie było.

Faktów podobnych spisano na wołowej skórce i nie wszystkie one są znane ucziwym mieszkańcom gminy.

Deputacye do Namiestnika, do Wydziału krajowego — Starosty, Marszałka powiatowego, ażeby gminę ratować i nie dopuścić jej zagłady, nic nie pomagają.

Może ta interpelacya pomoże, dlatego zapytujemy:

Czy gotów jest Wysoki Wydział krajowy w porozumieniu z właściwymi czynnikami jak najprędzej zarządzić, co trzeba, ażeby mieszkańców Muszkatówki uwolnić od wójta Wójciecha Posyniaka i jego towarzyszy Hipolita Witwickiego i Józefa Walcharza?

Interpelant:
T. Staruch.

Lewicki, Oleśnicki, Korol, A. Staruch, Sandulak, Winniczuk, Kurowiec, Skwarko, Makuch, Sodomora, Krysowaty, Dumka, Tracz, Hanczakowski.

I n t e r p e l a c y a

p. Sodomory i tow. do Wysokiego Wydziału krajowego w sprawie pisarza gminnego w gminie Bogdanówce, powiat Skafat.

C. k. Starostwo w Skafacie rozporządzeniem z dnia 2. czerwca 1909 L. 10981 usunęło pisarza Bogdanówki Jana Palija, a c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym 28. listopada 1909 l. III 1025/1 to rozporządzenie zatwierdziło.

Dochodzenia w tej sprawie przeprowadzał Wydział powiatowy w Skafacie, mianowicie jego lustrator. Dochodzenia te były prowadzone jednostronnie i tendencyjnie a nawet zeznania spisywano fałszywie.

Przewinienia Jana Palija są według tego dochodzenia następujące:

1) Że on samowolnie bez wiadomości i wbrew woli naczelnika gminy rozpoczął spór z miejscowym urzędem pocztowym i do tego sporu wciągnął urząd gminny.

2) Że w czasie tego sporu bez wiadomości naczelnika gminy dwa razy wnosił podania do urzędu pocztowego imieniem gminy — w tonie conajmniej niewłaściwym, — na których nieprawnie podpisywał naczelnika gminy.

3) Wkońcu, że Jan Palij wniósł w imieniu gminy przeciw miejscowemu pocztmistrzowi Oprzedkiewiczowi zażalenie do c. k. Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie, a chcąc temu zażaleniu nadać charakter urzędowy, w sposób podstępny, a to informując naczelnika gminy, że chodzi o pismo do c. k. Starostwa, wymógł on od niego umieszczenie gminnej pieczętki na zażaleniu.

Przedewszystkiem podnosi się, że do prowadzenia dyscyplinarnego postępowania przeciw pisarzowi powołana jest zwierzchność gminna — a nie Rada powiatowa, również ma go ukarać zwierzchność gminna. Kiedy c. k. Starostwo uważało, że pisarz zawinił powinno było w najlepszym razie przeprowadzić dyscyplinarkę — w tym jednak wypadku kto inny przeprowadzał dyscyplinarkę a kto inny ferował wyrok. — Jest to monstrum proceduralne.

Cała wina pisarza polega w tem, że on w ruskiej gminie urzędował po rusku i lustrator oświadczył jemu, że włos mu z głowy nie spadnie za jego przewinienia, jeżeli zamiast po rusku będzie urzędował po polsku.

Że Jan Palij w niczem nie zawinił, świadczy załączony [.] odpis protokołu dyscyplinarnego śledztwa przeprowadzonego przeciw niemu.

Wobec tego podpisani zapytują Wysoki Wydział krajowy:

1) Czy Wysoki Wydział krajowy jako władza nadzorcza nad Radą powiatową gotów jest pociągnąć do odpowiedzialności lustratora Rady powiatowej w Skafacie za fałszywe i tendencyjne spisywanie protokołów w sprawie Jana Palija?

2) Czy Wysoki Wydział krajowy skłonny jest wobec wykazanej niewinności Jana Palija wpłynąć we właściwej drodze, ażeby rozporządzenie, usuwające Palija z posady gminnego, było zniesione?

Interpelant
Sodomora.

Lewicki, Oleśnicki, Skwarko, Kurowiec, Korol, Tracz, Hanczakowski, Makuch, A. Staruch, T. Staruch, Sandulak, Winniczuk, Dumka, Krysowaty.

P r o t o k ó ł

spisany w kancelaryi gminnej na posiedzeniu pełnej Rady gminy Bogda-

nówki dnia 2. lutego 1910 z miejscowym naczelnikiem gminy p. Janem Weresiukiem, w sprawie zasuspendowania i wydalenia z posady miejscowego pisarza p. Jana Palija. rozporządzeniem c. k. Starostwa w Skalacie z dnia 2. czerwca 1909 L. 10981 za rzekome nadużycie władzy i wprowadzenie w błąd miejscowej Zwierzchności gminnej w sporze z miejscowym pocztmistrzem p. Oprządkiewiczem o napis miesiąca „Marcé“ czy „Marzec“ w książce pocztowej. Przewodnictwo na tem posiedzeniu Rady gm. obejmuje zastępca naczelnika gminy p. Stefan Szkolniak i na podstawie motywów wyżej naprowadzonego aktu c. k. Starostwa stawia p. Janowi Weresiukowi następujące pytania:

I. Czy Wy p. naczelniku gm. wiedzieli o tem, jak w marcu 1908 r. miejscowy pocztmistrz p. Oprządkiewicz rozpoczął walkę o ruski napis w książce pocztowej, (na którą odbiera się pisma urzędowe z poczty) przekreśliwszy napis „Marcé“ i napisawszy po polsku „Marzec“?

Spór o napis miesiąca w książce pocztowej rozpoczął sam pocztmistrz. przekreśliwszy napis ruski w książce poczt. Dowiedziałem się o tem zaraz, bo pisarz powiedział mi tę sprawę.

II. Czy uważaliście ten spór o napis w książce poczt. jako prywatny z pisarzem, czy prowadzony przeciw Zwierzchności gminnej?

Spór ten uważałem nie jako prywatny, lecz zaprowadzony przeciw Zwierzchności gm., bo takie przemazywanie w książce pocztowej, która jest własnością gminną, uważałem za znieważenie Zwierzchności gminnej.

III. Czy więc za waszą wiadomością pisał pisarz Jan Palij 2 kartki do pocztmistrza z uwagami, ażeby więcej nie przymazywał ponowionego ruskiego

napisu „Marcé“ i czy upoważniliście Jana Palija podpisać Was na tych kartkach?

W czasie tego sporu nie chciałem pocztmistrz wydać posłańcowi gminnemu poczty, dlatego kazałem pisarzowi Janowi Palijowi napisać do niego kartkę, na której nawet przybiłem pieczętkę, ażeby wydał pocztę.

IV. Czy kazaliście Janowi Palijowi pisać zażalenie do c. k. Dyrekcji poczt. na tego pocztmistrza za znieważające postępowanie ze Zwierzchnością gm. i za nieprawne skonfiskowanie książki pocztowej; czy wiedzieliście treść tego zażalenia, czy podpisaliście je i własnoręcznie przybili pieczętkę?

Kiedy ten spór nie ustawał, lecz bardziej jeszcze zaostrzył się przez to, że pocztmistrz skonfiskował naszą książkę pocztową, kazałem pisarzowi napisać zażalenie na pocztmistrza do c. k. Dyrekcji poczt. Kiedy pisarz przeczytał to zażalenie, kazałem sobie podpisać i własnoręcznie przybiłem pieczętkę.

Tak zeznałem i bez zarzutu podpisałem:

Jan Weresiuk.

Zgodność tego protokołu z księgą uchwał stwierdzamy naszymi podpisanymi:

Wasył Atamaniuk, Stefan Szkolniak, Jan Szkolniak, Jan Muła
podpis nieczytelny

Pieczętka urzędu gminnego w Bogdanówce.

I n t e r p e l a c y a

p. Sodomory i tow. do c. k. Rządu w sprawie pisarza gminnego w gminie Bogdanówce pow. Skalał.

C. k. Starostwo w Skalacie rozporządzeniem z dnia 2. czerwca 1909 l. 10981 usunęło z posady pisarza gminy Bogdanówka Jana Palija a c. k. Na-

miestnictwo w porozumieniu z Wydziałem kraj. 28. listopada 1909 do l. 1025]1 to rozporządzenie potwierdziło. Dochodzenia w tej sprawie przeprowadził Wydział powiatowy w Skalacie a względnie jego lustrator. Otóż dochodzenia te były prowadzone jednostronnie i tendencyjnie, ba nawet fałszywie spisivano zeznania.

Przestępstwa Jana Palija według tego rozporządzenia są następujące:

1) Że on samowolnie bez wiadomości i przeciw woli naczelnika gminy rozpoczął spór z miejscowym urzędem pocztowym i do tego sporu wciągnął urząd gminny.

2) Że w czasie tego sporu bez wiadomości naczelnika gminy dwa razy wnosił podania do urzędu powiatowego imieniem gminy w tonie co najmniej niewłaściwym, na których nieprawnie podpisywał naczelnika gminy.

3) Wkońcu, że Iwan Palij wniósł w imieniu przeciw miejscowemu poczmistrzowi Oprzędkiewiczowi skargę do c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie, a chcąc tej skardze nadać urzędowy charakter — podstępny sposobem a to informując naczelnika gminy — że chodzi o pismo c. k. Starostwa — wyłudził od niego umieszczenie gminnej pieczęci na tej skardze.

Przedewszystkiem podnosi się, że do prowadzenia dyscyplinarnego dochodzenia przeciw pisarzowi — jest powołana zwierzchność gminna, a nie Rada powiatowa, że karać ma go zwierzchność gminna.

Gdy c. k. Starostwo uważało, że pisarz zawinił, miało ono w najlepszym razie przeprowadzić dyscyplinarkę a w tym wypadku kto inny przeprowadzał dyscyplinarkę, a kto inny ferował wyrok. Jest to monstrum proceduralne.

Całą winą pisarza jest to, że on po rusku w ruskiej gminie urzędował i lu-

strator objawił mu, że włos mu z głowy nie spadnie za jego przewinienia jeżeli on zamiast po rusku będzie urzędował po polsku.

Że Iwan Palij w niczem nie jest winnym świadczy przeprowadzone przeciw niemu dnia 2. lutego 1910 na posiedzeniu Rady gm. w Bogdanówce śledztwo dyscyplinarne, które wykazało bezpodstawność poczynionych Palijowi zarzutów i tendencyjność w prowadzeniu śledztwa.

Z powodu tego podpisani zapytują c. k. Rząd:

1) Czy c. k. Rząd jest skłonny z powodu wyszedłych na wierzch faktów stwierdzonych protokołem posiedzenia Rady gminnej* w Bogdanówce z dnia 2. lutego 1910 nakazać c. k. Starostwu w Skalacie — wznowienia postępowania przeciw Iwanowi Palijowi i w drodze tego wznowienia zapadło orzeczenie usunięcia jego z posady pisarza?!

Interpelant:
Sodomora.

Skwarko, Lewicki, Oleśnicki, Korol, Tracz, Kryswaty, Winniczuk, Makuch, T. Staruch, A. Staruch, Dumka, Kiweluk, Sandulak, Kurowiec.

I n t e r p e l a c y a

p. Winniczuka i tow. do c. k. Rządu w sprawie szkód w gminie Opryszowce powiat stanisławowski, wyrządzonych Bystrzycą.

Koło samej wsi Opryszowce płynie rzeka Bystrzyca nadworniańska i ma odnogę Młynówkę, która płynie przez wieś, miejscami na 7 m szeroko i tak głęboko, że nie można przyjechać. W r. 1909 Bystrzyca zniszczyła w części koryto i zabrała we wsi drogę a nawet za drogą w jednym miejscu 35 m trów a w jednym miejscu 70 m gruntu, tak, że mieszkańcy a mianowicie: Mikołaj Dawydów, Oleksa Dawy-

dów i Jan Kuroński musieli swe chaty przenosić. Do tego utworzył się stromy brzeg, tak, że przejazd ponad Bystrzycą w tem miejscu niemożliwy, bo brzeg każdej chwili może się zawalić. — Za Młynówką leżą grunta gospodarskie, do których trudno się dostać przez Młynówkę i przez to uprawa jest bardzo utrudniona. Opryszowce, wieś bardzo biedna, w r. 1909 grad nawiedził ją 3 razy i wszystko zniszczył, gmina a i powiat nie mogą własnymi siłami naprawić tej szkody i zapobiedz dalszej szkodzi, jak również nie jest już w silę pobudować mostu na Młynówce.

Z tych powodów zapytują podpisani:

Czy skłonny c. k. Rząd poczynić zarządzenia aby przyjść z pomocą mieszkańcom wsi Opryszowce, i ochronić ich przed dalszą katastrofą.

Interpelant:
Winniczuk.

Lewicki, Oleśnicki, Swarko, Sodomora, Sandulak, A. Staruch, T. Staruch, Kiweluk, Dumka, Makuch, Krysowaty, Korol, Kurowiec, Tracz.

Marszałek oznajmia, że odczytane wnioski umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń; interpelacye zaś odstąpi p. Komisarzowi rządowemu, względnie Wydziałowi krajowemu.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie wniosku p. Bisa i tow. o założenie szkoły gimnazjalnej w Nisku.

Przemawia p. Bis, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi o odesłanie tego wniosku do komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje: Pierwsze czytanie wniosku p. Bisa i tow. w sprawie przepro-

wadzenia nowej klasyfikacyi gruntów w Narcie Starym i w Narcie Nowym.

Przemawia p. Bis, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi o odesłanie tego wniosku do komisji gospodarstwa krajowego.

P. T. Staruch żąda skonstatowania kompletu w Izbie.

Marszałek oznajmia, iż Izba jest w komplecie.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje: Pierwsze czytanie wniosku p. Bisa i tow. w sprawie utworzenia c. k. Sądu obwodowego w Nisku w powiecie niżańskim.

Przemawia p. Bis, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi o odesłanie tego wniosku do komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Dalszy ciąg rozprawy ogólnej nad sprawozdaniem Komisji kolejowej co do czynności Departamentu IV. w sprawach kolejowych za czas od 1. kwietnia 1908 do 30. czerwca 1909.

Przemawia p. T. Staruch i wnosi następującą rezolucyę:

Wzywa się c. k. Rząd, by zniżkę dla przejazdu robotników do robót, istniejącą dotychczas dla party robotniczych z 10 ludzi, rozszerzył na partye, złożone z 5 ludzi.

Wzywa się c. k. Rząd, aby wydał zarządzenie celem przyznania uczniom szkół średnich i studentom szkół wyższych stałego opustu połowy cen jazdy na kolejach państwowych.

Przemawia p. Skołyśzewski i wnosi następującą rezolucyę:

1) Wzywa się c. k. Rząd, aby w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem ilości pociągów osobowych i pospiesznych nie zmniejszał, a to ze względu na znaczny ruch osobowy i znaczną rentowność tych kolei.

2) Wzywa się c. k. Rząd, aby budynki na stacyach kolejowych oraz wagony kolejowe utrzymywał w lepszym stanie i większym porządku.

3) Wzywa się c. k. Rząd, o poczynienie skutecznych kroków w celu pomnożenia ilości wagonów III. kl. na wszystkich liniach kolejowych Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w miesiącach lutym, marcu i kwietniu, t. j. w czasie wychodźstwa robotników galicyjskich na roboty sezonowe do Prus, oraz w miesiącach październiku, listopadzie i grudniu, t. j. w czasie powrotu robotników z robót sezonowych.

4) Wzywa się c. k. Rząd, aby przy wszystkich pociągach osobowych, na wszystkich liniach kolejowych Król. Galicyi wraz W. Ks. Krakowskiem zaprowadził IV. kl. jazdy.

Izba popiera te rezolucyje p. Skoły-szewskiego, po ich odczytaniu przez Marszałka.

Przemawia p. Tracz.

Przemawia p. Witos i wnosi następującą rezolucyę:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby w sposób właściwy spowodował w jak naj-

krótszym czasie otworzenie przystanku kolejowego dla ruchu towarowego i osobowego we Woli rzędzińskiej.

Izba uchwała na wniosek sekretarza p. Urbańskiego zamknięcie rozprawy ogólnej.

Marszałek wzywa zapisanych do głosu posłów „przeciw“ wnioskowi komisji pp. Dumkę, Sodomorę, Winniczuka, A. Starucha, Lewickiego, Myroniuka-Zajaczuka, niemniej posłów zapisanych „za“ wnioskami komisji pp. Jedynaka, Stojalowskiego, Stapińskiego, E. Mycielskiego, Cipsera, Pawlewskiego do wyboru mowców generalnych.

Przemawia generalny mowca „przeciw“ wnioskowi komisji p. Lewicki.

Przemawia generalny mowca „za“ wnioskami komisji p. Stapiński i wnosi następującą rezolucyę:

Sejm wzywa Wydział krajowy do przeprowadzenia potrzebnych badań i zdania sprawy na najbliższej sesji sejmowej, czy nie byłoby wskazaniem ze względu na ogólne interesy kraju i w szczególności ze względu na interesy okolic Krosna i Brzozowa, aby mająca się budować kolej z Przemyśla przez Brzozów miała połączenie z koleją transwersalną w Krośnie, zamiast w Rymanowie.

Marszałek odracza posiedzenie do godziny 8 wieczorem.

Przerwa posiedzenie godzina 2 minut 30 popołudniu.

Dalszy ciąg posiedzenia z dnia 7. lutego 1910.

Marszałek o godzinie 8 minut 30 wieczorem skonstatowawszy komplet otwiera napowrót odroczone posiedzenie.

Następuje:

Dalszy ciąg rozprawy ogólnej nad

sprawozdaniem komisji kolejowej co do czynności Departamentu IV. w sprawach kolejowych za czas od 1. kwietnia 1908 do 30. czerwca 1909.

Przemawia sprawozdawca p. Koli-scher i wnosi następujące rezolucyje:

Sejm wyraża ubolewanie, że na galicyjskich kolejach istnieje ogromne przepełnienie pociągów osobowych, przede wszystkim w wagonach III. klasy, że wagony są w wielkiej części w nadzwyczajnie złym stanie i że takowe, jakoteż budynki stacyjne nie są dostatecznie czysto utrzymane.

Sejm wyraża ubolewanie, że przez brak dostatecznej ilości lokomotyw chżyżość pociągów na wielu szlakach galicyjskich jest niedostateczna.

Sejm wyraża ubolewanie, że dworce kolejowe a w szczególności dworce kolejowe towarowe są torami kolejowymi (Geleis-Anlage) niedostatecznie wyposażone — przez co normalny ruch pociągów nie może się normalnie odbywać i wzywa się Rząd do uchylenia tego stanu rzeczy przez wycudowanie odpowiednich stacyi kolejowych szczególnie na większych stacyach i ulepszenie tym sposobem odnośnych stosunków.

2) wyposażyć linie galicyjskie przez większą ilość normalnie funkcjonujących lokomotyw;

3) wzywa się Rząd do usunięcia ogromnego przepełnienia pociągów na kolejach galicyjskich przez wstawienie znacniejszego taboru wozów osobowych, szczególnie III. klasy i utrzymanie większej czystości na stacyach, jakoteż w pociągach kolejowych.

4) wzywa się Rząd do uchylenia skarg co do nędznego oświetlenia wagonów przede wszystkim III. klasy.

5) dalej wzywa się Rząd, ażeby w intensywniejszy sposób przysparzał w najbliższym czasie roboty dla krajowych fabryk maszyn i wagonów i uchylił klęskę bezrobocia w krajowych fabrykach maszyn — a w szczególności we fabryce w Sanoku;

6) wzywa się Rząd, żeby stosując nową teryfę towarową, uwzględnił niekorzystną konjunkturę i w odpowiedni

sposób umożliwił wywóz krajowych produktów, tam gdzie one byłyby przez bezwzględne stosowanie nowej taryfy kolejowej zachwiane, albo zagrożone.

7) Sejm wzywa Rząd, żeby pomny zaniedbań Rządu na polu budowy kolei państwowych w Galicyi i pomny, że zaniedbania te kraj z funduszków budżetu krajowego uchylić nie jest w stanie, w intensywniejszy sposób zajął się budowaniem kolei państwowych w Galicyi, szczególnie w częściach kraju, w których jest brak wszelkiej komunikacji kolejowej:

8) Sejm wzywa Rząd, ażeby rozważył, które koleje lokalne w Galicyi przy pomocy kraju wybudowane nie mają charakteru kolei lokalnych i wziął pod rozwagę w interesie ogólnego ekonomicznego rozwoju kraju, upaństwowienie takowych; wcielenie takowych do ogólnej sieci kolei państwowych.

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby zaprowadził ruch pociągów pospiesznych na przestrzeni kolei państwowej Tarnów-Orłów.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności Departamentu IV. w sprawach kolejowych za czas od 1. kwietnia do 30. czerwca 1909 r.

Izba bez rozprawy uchwala wniosek 1 komisji.

Sprawozdawca czyta:

2) Sejm uważa kwotę, którą podług przedłożenia rządowego Nr. 783 załączników do stenograficznego protokołu Izby poselskiej Rady państwa XIX. sesyi, Rząd zamierza przyczynić się do urzeczywistnienia projektowanej kolei Złoczów-Usznia, za niedostateczną i wzywa Rząd, by zmienił odnośne przedło-

żenie rządowe tak, żeby kolej ta mogła być urzeczywistnioną bez dalszego podwyższenia przyczynienia się kraju.

Izba uchwała bez rozprawy wniosek 2 komisji.

Sprawozdawca czyta:

3) Wzywa się Rząd by zmienił przedłożenie rządowe Nr. 783 załączników do stenograficznego protokołu Izby poselskiej Rady państwa XIX. sesji w ten sposób, żeby bez dalszego przyczynienia się funduszu krajowego galicyjskiego, w jak najkrótszym czasie zapewnić umożliwienie wybudowania tej kolei Buczkowice-Łodygowice.

Izba uchwała bez rozprawy wniosek 3 komisji.

Sprawozdawca czyta:

4) Poleca się Wydziałowi krajowemu wypracowanie projektu szczegółowego, na podstawie wyniku odbyć się mającej rewizji trasy dla kolei Rzeszów-Kolbuszowa-Nisuo i upoważnia zaliczyć potrzebny fundusz z funduszu krajowego kolejowego, z zastrzeżeniem zwrotu zaliczkowego kapitału z ustanowić się mającego przyszłego funduszu budowy tej kolei.

Przemawia p. Słojałowski.

P. Doliński prosi o głos.

Marszałek oznajmia, że przedmiotem rozprawy jest wniosek 4 komisji.

P. Doliński oznajmia, że zamierza przemawiać o kolei Brzozów-Rymanów.

Marszałek wyjaśnia, że można to uczynić w formie osobnej rezolucji po wnioskach komisji, z których obecnie jest wniosek IV.

Izba po zamknięciu rozprawy uchwała wniosek 4 komisji.

Sprawozdawca czyta:

5) Sejm uznaje kolej Kołomyja-Kuty-Uścierzyki za użyteczną i potrzebną w interesie kraju.

Przemawia p. Myroniuk-Zajaczuk.

Izba po zamknięciu rozprawy uchwała wniosek 5 komisji.

Sprawozdawca czyta:

6. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby przystąpił do budowy kolei Kołomyja-Kosów-Kuty-Uścierki jako państwowej ze względu na jej ogólne znaczenie i umieścić powyższą kolej na jednym z najbliższych przedłożeń budowy kolei, przyczem wyraża Sejm przekonanie, że jednostronne połączenie Kosowa z Kutamami jest dla interesu kraju nie pożądane. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby w tym celu przeprowadził z c. k. Rządem odpowiednie układy.

Izba uchwała bez rozprawy wniosek 6 komisji.

Sprawozdawca czyta:

7. Wzywa się Rząd do poparcia regularnego ruchu automobilowego na przestrzeni Lisko-Baligród.

Przemawia p. A. Staruch i wnosi następującą poprawkę:

W miejsce wniosku 7. komisji:

Wzywa się Rząd aby objął na swój rachunek regularny ruch automobilowy na przestrzeni Lisko-Baligród.

Izba popiera tę poprawkę p. A. Starucha.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca p. Kolischer.

Marszałek odczytuje poprawkę p. A. Starucha w miejsce wniosku 7 komisji:

Wzywa się Rząd aby objął na swój rachunek regularny ruch automobilowy na przestrzeni Lisko-Baligród.

Izba poprawkę p. A. Starucha odrzuca, a oddzielnie uchwała wniosek 7 komisji.

Sprawozdawca czyta:

8. Kolej lokalną z Żółkwi do Krystynopola uważa się ze względu na ogólne interesa kraju za potrzebną i pożyteczną i upoważnia się Wydział krajowy do zrobienia projektu generalnego i zaliczkowania kosztów na ten cel z funduszu krajowego kolejowego.

Izba uchwała bez rozprawy wniosek 8 komisji.

Sprawozdawca czyta:

9. Przedłożenie rządowe Nr. 783 załączników do stenograficznego protokołu Izby poselskiej Rady Państwa XIX. sesji, co do zabezpieczenia budowy niektórych kolei żelaznych nie uwzględnia żywotnego interesu kraju co do rozszerzenia kolei żelaznych i jest w stosunku do innych krajów koronnych wielce dla Galicyi krzywdzące. Sejm wzywa tedy Rząd do poprawienia tego przedłożenia przez zabezpieczenie dalszych szlaków kolei przy pomocy państwa w najbliższym czasie.

Izba uchwała bez rozprawy wniosek 9 komisji.

Sprawozdawca czyta:

10. Sejm wzywa c. k. Rząd, by wdrożył we właściwej drodze starania o to, by linie Lwów-Bełzec-Tomaszów, oraz Kraków-Kocmyrzów, dalej Dębica Nadbrzeże, Lwów-Stojanów otrzymały jak najrychlej przedłożenia na terytorium państwa rosyjskiego.

Izba uchwała bez rozprawy wniosek 10 komisji.

Sprawozdawca czyta:

11. Wzywa się Wydział krajowy, aby kontrolę aktywno techniczną prowadził na kolejach lokalnych tak samo, jak prowadzi kontrolę techniczno-rachunkową.

Izba uchwała bez rozprawy wniosek 11 komisji.

Izba w oddzielnych głosowaniach uchwała następujące dodatkowe rezolucje komisji po poprzednim odczytaniu ich przez p. sprawozdawcę:

Sejm wyraża ubolewanie, że na galicyjskich kolejach istnieje ogromne przepełnienie pociągów osobowych, przede wszystkim w wagonach III. klasy, że wagony są w wielkiej części w nadzwyczajnie złym stanie i że takowe, jakoteż budynki stacyjne nie są dostatecznie czysto utrzymane.

Sejm wyraża ubolewanie, że przez brak dostatecznej ilości lokomotyw chyżość pociągów na wielu szlakach galicyjskich jest niedostateczna.

Sejm wyraża ubolewanie, że dworce kolejowe, a w szczególności dworce kolejowe towarowe są torami kolejowymi (Geleis-Anlage) niedostatecznie wyposażone — przez co normalny ruch pociągów nie może się normalnie odbywać i wzywa się Rząd do uchylenia tego stanu rzeczy przez wybudowanie odpowiednich stacji kolejowych szczególnie na większych stacjach i ulepszenia tym sposobem odnośnych stosunków

2) wyposażyć linie galicyjskie przez większą ilość normalnie funkcjonujących lokomotyw;

3) wzywa się Rząd do usunięcia ogromnego przepełnienia pociągów na kolejach galicyjskich przez wstawienie znaczniejszego taboru wozów osobowych, szczególnie III klasy i utrzymanie większej czystości na stacjach, jakoteż w pociągach kolejowych;

4) wzywa się Rząd do uchylenia skarg co do nędznego oświetlenia wagonów przede wszystkim III. klasy;

5) dalej wzywa się Rząd, żeby w intensywniejszy sposób przysparzał w najbliższym czasie roboty dla krajowych fabryk maszyn i wagonów i uchylił klęskę bezrobocia w krajowych fabrykach

maszyn, a w szczególności we fabryce w Sanoku.

6) wzywa się Rząd, żeby stosując nową taryfę towarową, uwzględnił niekorzystną koniunkturę i w odpowiedni sposób umożliwił wywóz krajowych produktów, tam gdzie one były przez bezwzględne stosowanie nowej taryfy kolejowej zachwiane, albo zagrożone.

7) Sejm wzywa Rząd, żeby pomny zaniechań Rządu na polu budowy kolei państwowych w Galicyi i pomny, że zaniechanie te kraj z funduszków budżetu krajowego uchylić nie jest w stanie, w intensywniejszy sposób zajął się budowaniem kolei państwowych w Galicyi, szczególnie w częściach kraju, w których jest brak wszelkiej komunikacji kolejowej;

8) Sejm wzywa Rząd, żeby rozważył, które koleje lokalne w Galicyi przy pomocy kraju wybudowane nie mają charakteru kolei lokalnych i wziął pod rozwagę w interesie ogólnego ekonomicznego rozwoju kraju, upaństwowienie takowych do ogólnej sieci kolei państwowych.

Marszałek odczytuje następującą rezolucję p. Tertila, przyjętą przez p. sprawozdawcę:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby zaprowadził ruch pociągów posposznych na przestrzeni kolei państwowej Tarnów-Orłów.

Izba uchwała bez rozprawy tę rezolucję p. Tertila.

Marszałek odczytuje następującą rezolucję p. T. Starucha i otwiera nad nią rozprawę:

„Wzywa się c. k. Rząd, aby wydał zarządzenia celem przyznania uczniom szkół średnich i studentom szkół wyższych stałego opustu połowy cen jazdy na kolejach państwowych“.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca p. Kolischer i wnosi o przekazanie tej rezolucyi p. T. Starucha Wydziałowi krajowemu do możliwie przychylnego traktowania.

Izba uchwała zgodnie z wnioskiem sprawozdawcy p. Kolischera przekazanie tej rezolucyi p. T. Starucha Wydziałowi krajowemu do możliwie przychylnego traktowania.

Marszałek odczytuje następującą rezolucję p. T. Starucha i otwiera nad nią rozprawę:

„Wzywa się c. k. Rząd by zniżkę dla przejazdu robotników do robót, istniejącą dotychczas dla party robotniczych z 10 ludzi, rozszerzył na partye, złożone z 5 ludzi“.

Przemawia p. Makuch.

Przemawia p. Stojalowski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca p. Kolischer i przyjmuje tę rezolucję.

Izba uchwała tę rezolucję:

Marszałek odczytuje następującą rezolucję p. Witosa i otwiera nad nią rozprawę:

„Wzywa się c. k. Rząd, ażeby w sposób właściwy spowodował w jak najkrótszym czasie otworzenie przystanku kolejowego dla ruchu towarowego i osobowego we Woli rzędzińskiej“.

Izba bez rozprawy uchwała tę rezolucję p. Witosa.

Marszałek odczytuje następującą rezolucję p. Starzyńskiego i otwiera nad nią rozprawę:

„Sejm wzywa Rząd, ażeby nie zwlekał dalej z konieczną przebudową dworca towarowego we Lwowie i z wyznaczeniem środków pieniężnych koniecznych dla utrzymania ruchu kole-

jowego na liniach położonych w Obłębie Dyrekcyi lwowskiej w należyłym stanie“.

Izba bez rozprawy uchwała tę rezolucję.

Marszałek odczytuje następującą 1 rezolucję p. Skołyaszewskiego i otwiera nad nią rozprawę:

1) Wzywa się c. k. Rząd, aby w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem ilości pociągów osobowych i pospiesznych nie zmniejszał, a to ze względu na znaczny ruch osobowy i znaczną rentowność tych kolei.

Izba bez rozprawy uchwała tę rezolucję.

Marszałek odczytuje następującą 2 rezolucję p. Skołyaszewskiego i otwiera nad nią rozprawę:

2) „Wzywa się c. k. Rząd aby budynki na stacyach kolejowych oraz wagony kolejowe utrzymywał w lepszym stanie i większym porządku“.

Izba bez rozprawy uchwała tę rezolucję.

Marszałek odczytuje następującą 3 rezolucję p. Skołyaszewskiego i otwiera nad nią rozprawę:

3. „Wzywa się c. k. Rząd o poczynienie skutecznych kroków w celu pomnożenia ilości wagonów III. kl. na wszystkich liniach kolejowych Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w miesiącach lutym, marcu i kwietniu, t. j. w czasie wychodźstwa robotników galicyjskich na roboty sezonowe do Prus, oraz w miesiącach październiku, listopadzie i grudniu, t. j. w czasie powrotu robotników z robót sesonowych“.

Izba bez rozprawy uchwała tę rezolucję.

Marszałek odczytuje następującą 1 rezolucję p. Skołyaszewskiego i otwiera nad nią rozprawę:

4. „Wzywa się c. k. Rząd, aby przy wszystkich pociągach osobowych na wszystkich liniach kolejowych Król. Galicyi wraz W. Ks. Krakowskiem zaprowadził IV. kl. jazdy“.

Izba bez rozprawy uchwała tę rezolucję.

Marszałek odczytuje następującą 1. rezolucję p. Lewickiego i otwiera nad nią rozprawę:

„Wzywa się c. k. Rząd, aby wziął pod rozwałę budowę kolei Tłumacz-Horodenka i Kołomyja-Żabie“.

Przemawia p. Lewicki.

Po zamknięciu rozprawy sprawozdawca p. Kolischer zrzeka się głosu.

Izba uchwała tę rezolucję p. Lewickiego.

Marszałek odczytuje następującą 2. rezolucję p. Lewickiego i otwiera nad nią rozprawę:

„Wzywa się c. k. Rząd, aby do służby przy kolejach przyjmował kandydatów bez względu na narodowość traktując na równi Polaków i Rusinów“.

Przemawia p. Lewicki.

Po zamknięciu rozprawy sprawozdawca p. Kolischer zrzeka się głosu.

Izba uchwała tę rezolucję.

Marszałek odczytuje następującą rezolucję p. Kurowca i otwiera nad nią rozprawę:

„Wzywa się c. k. Rząd, ażeby jak najrychlej na przestrzeniach Lwów-Stryj a dalej Stryj-Stanisławów i Stryj-Drohobycz-Borysław wprowadził ruch pociągami pospieszными“.

Przemawia p. Julian Brunicki.

Po zamknięciu rozprawy sprawozdawca p. Kolischer zrzeka się głosu.

Izba uchwała tę rezolucję.

Marszałek odczytuje następującą rezolucję p. Stefczyka i otwiera nad nią rozprawę:

„Sejm powołując się na swe uchwały z 4. lipca 1901, z 12. marca 1907 i z 2. listopada 1908 wzywa ponownie c. k. Rząd, aby nie zwlekał dłużej z przedłożeniem Radzie państwa projektu ustawy, upoważniającej do wybudowania normalnotorowej kolei z Dębicy do Jasła, jako linii kolei państwowych i aby wyjednał jak najrychlej potrzebne w tym celu środki“.

Przemawia p. Stefczyk.

Po zamknięciu rozprawy sprawozdawca p. Kolischer zrzeka się głosu.

Izba uchwała tę rezolucję.

Marszałek odczytuje następującą rezolucję p. E. Mycielskiego i otwiera nad nią rozprawę:

„Wzywa się ponownie c. k. Rząd do rychłego upaństwowienia kolei lokalnych Trzebinia-Skawce i Piła-Jaworzno“.

Przemawia p. E. Mycielski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca p. Kolischer.

Izba uchwała tę rezolucję.

Marszałek odczytuje następującą rezolucję p. Stapińskiego i otwiera nad nią rozprawę:

„Sejm wzywa Wydział krajowy do przeprowadzenia potrzebnych badań i zdania sprawy na najbliższej sesji sejmowej, czy nie byłoby wskazaniem ze względu na ogólne interesy kraju i w szczególności ze względu na interesy okolic Krosna i Brzozowa, aby mająca się budować kolej z Przemyśla przez Brzozów miała połączenie z koleją transwersalną w Krośnie, zamiast w Rymanowie“.

Przemawia p. Urbański.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Dąbski.

Przemawia p. Stapiński.

Przemawia p. Urbański dla sprostowania faktów.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca p. Kolischer.

Izba uchwała tę rezolucję p. Stapińskiego.

Marszałek odczytuje następującą rezolucję p. Jedynaka i otwiera nad nią rozprawę:

Sejm wzywa c. k. Rząd do wydania energicznych zarządzeń, by organa kolejowe skuteczniały zamówienia na wagony, odważenie i ekspedycję wagonów ze solą jak najspieszniej dając im na równi z artykułami żywności ulegającymi zepsuciu pierwszeństwo przed wysyłką wagonów z innymi towarami“.

Przemawia p. Jedynak.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca p. Kolischer i zrzeka się głosu.

Izba uchwała tę rezolucję.

Marszałek odczytuje następującą 1. rezolucję p. Stojalowskiego i otwiera nad nią rozprawę:

1. „Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby w jak najkrótszym czasie przyłączył część kolei północnej od Krakowa do Bogumina — do dyrekcji kolejowej w Krakowie“.

Przemawia p. Stojalowski.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba uchwała tę rezolucję.

Marszałek odczytuje następującą 2. rezolucję p. Stojalowskiego i otwiera nad nią rozprawę:

2. „Sejm wyraża ubolewanie, że c. k. Rząd już po raz drugi podwyższył znacznie ceny biletów kolejowych w drodze administracyjnej — a tem samem obciążył opłatami, które dotykają najuboższą ludność“.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba bez rozprawy uchwała tę rezolucję.

Marszałek odczytuje następującą 3. rezolucję p. Stojałowskiego i otwiera nad nią rozprawę:

3. Sejm wzywa Wydział krajowy ażeby wdrożył rokowania z Rządem w spr. przyznania posłom sejmowym zniżenia ceny rocznych biletów kolejowych w obrębie krajowych dyrekcji kolejowych.

Izba bez rozprawy uchwała tę rezolucję.

Marszałek odczytuje następującą 1. rezolucję p. Dolińskiego i otwiera nad nią rozprawę:

„Wysoki Sejm uchwała potrzebę przyspieszenia budowy kolei Przemysł, Dynów, Brzozów.

Izba bez rozprawy uchwała tę rezolucję.

Marszałek odczytuje następującą 2. rezolucję p. Dolińskiego i otwiera nad nią rozprawę:

„Wzywa się c. k. Rząd, aby wobec zatwierdzonego już projektu budowy kolei Przemysł, Dynów Brzozów, dalsze kroki w celu przyspieszenia i zrealizowania budowy tej kolei jak najspieszniej przedsięwziął“.

Izba bez rozprawy uchwała tę rezolucję.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji kolejowej o wniosku posła Stanisława Henryka hr. Badeniego w sprawie połączenia

linii kolejowej Lwów-Podhajce z linią Stanisławów-IIusiatyn w stacji Buczacz

Sprawozdawca p. Vivien uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji.

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Wzywa się c. k. Rząd, aby gwarantowaną przez Państwo linię kolejową Lwów-Podhajce przedłużył do Buczacza dla połączenia jej w możliwie najkrótszym czasie z koleją transwersalną Stanisławów-IIusiatyn.

Przemawia p. Makuch i wnosi następującą rezolucję:

Wzywa się c. k. Rząd, aby gwarantowaną przez Państwo linię kolejową Lwów-Podhajce przedłużył do Czortkowa-Wygnanki celem połączenia jej ze wschodnio-galicyjskimi kolejami lokalnymi“.

Przemawia p. Schätzel.

Przemawia p. St. H. hr. Badeni.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca p. Vivien.

Izba przystępuje do głosowania.

P. Dumka żąda skonstatowania kompletu w Izbie.

Marszałek stwierdza, że Izba nie jest w komplecie i odracza głosowanie w tej sprawie do następnego posiedzenia.

Marszałek zamyka posiedzenie, naczynając następne na dzień 8. lutego 1910 roku, godzina 10. przed południem i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 11 minął 40 w nocy.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Mieczysław Urbański w. r.

St. Henryk Badeni w. r.